

Úkony duchovní správy farnosti benátské za rok 2023

Křtů bylo 8, z toho jedna dospělá o velikonocích; u prvního svatého přijímání byly 4 děti; biřmován nebyl ve (z) farnosti nikdo; svatby byly 2; pomazání nemocných 6; pohřbů 19.

██

Finis coronat opus – Konec korunuje dílo

Díky vám se podařilo velké dílo a opravené varhany v kostele sv. Máří Magdalény znovu znít, jako již dlouho ne. Jak v rozhovoru (viz. str. 6) připomíná pan varhanář, je pro varhany důležité, aby byly v pohybu – aby se na ně hrálo. Proto v průběhu jara proběhne několik koncertů „Nedělní podvečery – Hlas opravených varhan“.

Pro možnost pozvat i další kvalitní varhaníky rozjíždíme projekt v programu Dokážeme víc, který organizuje Česká sporitelna spolu s Nadací VIA: „Místo, kde žijeme: Finis coronat opus – Konec korunuje dílo“.

Neprodejný občasník Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Benátky nad Jizerou, Ladislava Vágnera 70/9, 294 71 Benátky nad Jizerou, IČ: 48680591; č.ú. ČS: 482350379/0800; www.farnostbenatky.cz; Redakční rada: P. Marek Miškovský (e-mail: marek.miskovsky@gmail.com, mobil: 724 550 009), Martin Dědek (e-mail: martin.cyriak@seznam.cz).

Postní farní rekolekce

V sobotu 24. 2. od 8 hod. (mše sv. ve farním kostele MM) do 12 hod. proběhne na faře postní rekolekce, kterou povede P. Ludvík Pfeiffer ze Staré Boleslavi.

Příjďte využít čas: ztišit se, vyzpovídat se a připravit na Velikonoce.

Tříkrálová sbírka 2024

V Tříkrálové sbírce Charity se v naší farnosti vybralo 59.710 Kč. Díky všem dárcům i koledníkům.

Každá korunu, kterou přispějete na:

[https://www.darujme.cz/
projekt/1209187](https://www.darujme.cz/projekt/1209187)

bude Nadací zdvojnásobena (až do výše 20.000 Kč). Kdo můžete přispět, prosím, podpořte a šiřte dál. Děkujeme vám!
P. Marek

Josef Bernard Prokop a Milan Kolář
Koncert na poděkování 11. 2. 2024
Ozvěny varhan v průběhu staletí

NOVINY FARNÍ RODINY

občasník Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou

1. NEDĚLE POSTNÍ

1/2024 (№ 59)

18. února 2024

Vnitřní korupce – hřích – Obrácení

Zánik dřívější většiny civilizací nenastal skokově, dějinným nárazem s jinou civilizací, ale plíživě, pro většinu nepozorovaně, vnitřním rozkladem. Zahleděnost do sebe, adorace vlastních postupů: zbožštění práva osoby při současném otroctví (Římané), zbožštění krásy a velkoleposti architektury proti jedinci (Egypt), láska k moudrosti a filosofii, která se utopila v neznámých božstvech a individuální filosofii (Řecko).

Společným jmenovatelem je staré pokušení: *Budete jako Bůh* (Gn 3,5). Já sám si určím, co je důležitější, podstatné a správné. Jenom já vím, co je nedůležité, nepodstatné a pro mne špatné. Věci dobré a krásné, věci stvořené tak zastíní vztah ke Stvořiteli a stanou se překážkou na cestě k bližnímu. Myšlení a inteligence přestane být schopná rozlišovat. Stmívá se pomalu...

A to jsou naše libůstky, choutky, zlozvyky a hříchy: pohodlí, lenost, lhostejnost, nemravnost, chlípnost, nemorálnost, dobrovolné závislosti (mobil, hry, alkohol, drogy), nespravedlnost a nezájem... Druzí nás nezajímají (pokud z nich nemáme prospěch), přinést nějakou oběť pro společné dobro (rodinu, kamarády, obec) je hloupost (nevyplatí se), žít ze systému (sociálního) a z druhých je „šikovnost“ a „máme na to právo“. Krom vnější korupce je tu ta vnitřní. Přesvědčujeme sebe, že jsme morální, ale pro nás osobně morálka neplatí. Je špatné být nevěrný, ale v mém případě mít něco (žít) s cizí ženou je omluvitelné, pochopitelné, přípustné. Platit daně se má, ale v mém konkrétním případě..., rodiče se poslouchat mají, ale já mám přece právo..., odsuzuji zneužívání dětí a otroctví (obchod s bílým masem), ale rád se (po)dívám se na porno..., plat (či dobré známky ve škole) chci, ale pracovat nebudu, nemusím, a vy (rodiče, škola, zaměstnavatel, společnost, stát) se o mě postarejte – musíte. A pak je tu právo na hřích, nad nímž se ani nepozastavujeme: bojovat proti životu – bránit početí (antikoncepce), zabít nenarozeného (interrupce), praktikovaná homosexualita (uzákoněná sodomie), sebezrazení (translidé).

Je vám z toho špatně? Cítíte vzdor a odpor (z popsané skutečnosti, nebo že o tom píší)? Cesta nápravy je před každým z nás. Obráťme svou tvář k Pravdě, jasu světla a k Životu. Navraťme se k Bohu skrze Ježíše Krista, který je Cesta sama. V Ném žádný hřích není. Spolu s Ním není žádný hřích nepřekonatelný, protože On nás miluje i když jsme hříšníci.

Na cestu obrácení Vám na přímluvu Panny Marie, Útočiště hříšníků, žehnám

P. Marek

Varhany opět krásně znějí

Pražský arcibiskup Jan Graubner, který je 25. primasem českým, tedy nejvyšším představitelem naší římskokatolické církve v Čechách, nám posvětil dopoledne v neděli 28. ledna 2024 zrenovované varhany ve farním kostele sv. Maří Magdalény. Tato slavnostní akce ukončila bezmála 5 let trvající celkovou opravu tohoto vzácného hudebního nástroje, který obdivují současní odborníci na varhany (organologové), varhaníci (ti, co na varhany hrají) a samozřejmě varhanáři (ti, co varhany spravují a staví). Jejich zájem podtrhla účast zástupce varhanářské dílny, která měla opravu na starosti. Varhanář, pan Filip Turchich byl k dispozici přímo na kůru během mše, aby dohlédl na první veřejné hraní opraveného nástroje, a po ní ochotně podával výklad k zajímavému průběhu oprav. Dozvěděli jsme se například, že při rozebírání varhan se objevilo několik histo-

rických značek někdejších varhanářů ve varhanní skříni a pod pedály.

Při slavnostní bohoslužbě byl o slunné lednové neděli náš farní kostel plně obsazen. V lavicích nezbývalo mnoho míst k sezení a další velké množství účastníků postávalo podél kostelní lodi a v loubí pod kůrem. Po úvodním liturgickém průvodu, kdy chrámový sbor zpíval „a cappella“, pozdravil otec Marek pana arcibiskupa a přivítal ho v Benátkách nad Jizerou. Poté následovalo slavnostní posvěcení varhan, které se pod kapkami svěcené vody nádherně rozezněly. Hrál na ně zkušený varhaník, sbormistr, diri-

gent a vysokoškolský pedagog v jedné osobě pan Marek Valášek z Prahy. Hrou na trubku ho doprovodila studentka, slečna Alžběta Tichá. Následovala bohoslužba slova, při níž pan arcibiskup pronesl své kázání zaměřené na život z víry a ve víře, neboť jen víra v Boha může člověku dát tu správnou oporu do života, který na této Zemi není jednoduchý. Zaměřil se také na otázku ohledně demografické situace českého národa, která není vzhle-

dem k budoucnosti přívětivá a je potřeba dbát na správnou funkci rodiny a výchovu dětí jako budoucí generace. Potom se děti z benátské farnosti – Nela a Dan v přímluvách modlily za různé úmysly, mimo jiné za svornost v rodinách a v našem městě. Pokračovalo se eucharistickou mešní obětí a na úplný závěr bohoslužby benátské farnosti poděkovali panu arcibiskupovi za návštěvu a předali mu dárek. Otec Marek rovněž srdečně poděkoval všem v kostele přítomným i nepřítomným sponzorům a dobrodin-

cům oprav. Končilo se závěrečným požehnáním a průvodem se přešlo na sousední barokní faru, kde probíhalo přátelské pohoštění a osobní rozhovory. Každý mohl s panem arcibiskupem promluvit jako s duchovním otcem a v přátelské atmosféře při kávě a sladkostech připravených obětavými farnicemi sdílet své radosti i starosti a nevěnovat se jen opraveným varhanám – hlavnímu účelu lednové návštěvy pana arcibiskupa v našem městě. Po poledni pan arcibiskup, farní rada, zástupci města, sponzoři a varhaníci společně poobědvali u Štářného Hrocha.

Martin Dědek

Vzácnost mlčení

„Postav, Hospodine, stráž k mým ústům, hliďku k bráně mých rtů“ (Žl 141,3)

„Ježíš však mlčel“ (Mt 26,63)

Mlčení je jemnost
Když neobhájuje sebe před urážkami
Když se nedožaduješ svých práv
Když necháš Boha, aby tě hájil.
Mlčení je jemnost.

Mlčení je milosrdenství
Když neukazuješ chyby svých bratří druhým
Když ochotně odpouštíš bez pátrání v minulosti
Když nesoudíš, ale ve svém srdci se modlíš;
Mlčení je milosrdenství.

Mlčení je trpělivost
Když přijímáš utrpení bez reptání, ale zato radostí
Když nehledáš lidské potěšení
Když se nepoddáváš přílišné ustaranosti
ale s trpělivostí čekáš, až „semeno“ začne klíčit;
Mlčení je trpělivost.

Mlčení je pokora
Když se vzdáš soutěživosti
Když považuješ druhého člověka za lepšího než sebe
Když necháš své bratry vynikat, růst a zrát
Když všechno radostně odevzdáš Pánu
Když tvoje skutky bývají špatně vykládány
Když slávu z činností ponecháváš druhým;
Mlčení je pokora.

Mlčení je víra
Když zůstáváš klidný, protože víš, že Pán bude jednat
Když se zříkáš hlasů světa, abys mohl zůstat v Pánově přítomnosti
Když úporně neusiluješ o to, abys byl pochopen, protože ti stačí vědět, že ti rozumí Pán;
Mlčení je víra.

Mlčení je adorace.
Když objímáš kříž
Aniž se ptáš „proč“;
Mlčení je adorace.

„Ježíš však mlčel!“

Modlitební knížka *Misionářek a misionářů lásky*

Pout' mužů

Seven statečných

Jako tradičně každý rok – letos v sobotu 17. 2. – se vypravili muži farnosti pěšky do Staré Boleslavi na pout' za rodiny. Ráno (ne)příjemně poprchávalo, ale sešlo se nás sedm, kteří jsme se, po krátké modlitbě u sv. Maří Magdalény, vydali za Pannou Marií staroboleslavskou.

Cestou jsme se pomodlili růžencem a probrali všechna světově důležitá témata, abychom pak při mši svaté svěřili pod ochranu Panny Marie – Palladia země České naše rodiny a všechny rodiny naší farnosti. S dárkem od pana probošta – plechovkou svatováclavského piva – jsme se vraceli domů povzbuzeni na duchu. Pod ochranou Marie Panny a Matky chceme statečně kráčet postní dobou k velikonočním.

Postníčky

Co malého či většího si v době postní odřekneme, můžeme v podobě peněz vložit do postní kasičky „postníčky“ jako milodar pro potřebné. O velikonočních pak celkový výtěžek za farnost pošleme na projekt Marys' Meals – obědy školákům. Postníčky k dispozici na faře!

P. Marek

Všechny části varhan byly na dílně vyčištěny párou, truhlářsky opraveny, části zničené červotočem nahrazeny, dřevěné části byly konzervovány proti červotoči a uloženy k transportu na montáž. V rámci hracího stolu byly všechny části vyčištěny a zrevidovány. Byly kompletně vyměněny dorazové plsti, vyrobena nová pedálová klaviatura a zrenovovány potahy manuálových kláves, protože byly prohmatané – prohrané až na samotné dřevo. Kovové píšťaly byly očištěny a cínařsky opraveny. Ty části píšťal, které byly již za hranicí své životnosti, byly nahrazeny. Nepůvodní a nestylové doplňky byly nahrazeny stylovými a odpovídající záměru původního stavitele. Části varhan, které byly ponechány na kůru, byly vyčištěny, truhlářsky opraveny a konzervovány proti červotoči. Bylo vyměněno okožení plovákového měchu varhan. Byly pořízeny nový ventilátor a regulátor vzduchu, které jsme umístili nově přímo pod měch. Naší snahou je primárně zachovávat původní materie, co je jen možné, a tou cestou jsme šli i tady. Nicméně ty části varhan, které již překročily svou životnost, musely být vyměněny, aby varhany mohly dál fungovat.

Dokážete v tuto chvíli říci, zda existují nějaké klíčové momenty z oprav, které Vám utkví v paměti?

Určitě si budu do budoucna pamatovat varhanní skříň, ta je velmi zajímavá. Je to nejstarší část varhan. Původně v ní stál stroj barokních varhan Petra Dotteho z r. 1692 přemístěných z augustiniánského kostela sv. Václava v Praze na Zderaze. Konstrukce té skříně mi určitě utkví v hlavě, protože s tím se člověk jen tak nesetká. Dokonce z ní lze vyčíst i některé údaje o předešlých varhanách, jako že měly také dva manuály s tzv. krátkou oktávou (hlavní stroj a pozitiv v zábradlí)

a pedál, hlavní stroj měl devět rejstříků, pozitiv patrně pět, pedál dva rejstříky atd. Ze samotných varhan od Emanuela Štěpána Petra mi pak utkví zajímavé konstrukční řešení některých prvků, například pedálová vzdušnice.

Je něco, co Vám při opravě benáteckých varhan udělalo mimořádnou radost?

Celková proměna varhan. Před obnovou, když k nim člověk přišel, tak byly takové „zašudlané“, a to jak vzhledově, tak zvukově. Když si vybavím, jak zastřeně varhany zněly před demontáží a jak nyní po dokončení jednotlivé rejstříky znějí, jak vyniknou jejich různé zvukové barvy, tak z toho mám opravdu radost.

A něco, co Vás příliš nepotěšilo nebo nepříjemně překvapilo?

Asi nejvíce mě nemile překvapil stav materiálu kovových píšťal, ten nepotěšil ani cínaře. Materiál kovových píšťal je celoplošně ve velmi špatném stavu. Obvykle má cíno-olovnatá směs nějaké parametry a tady se do slitiny plechů pro výrobu píšťal dostal zinek, který způsobuje postupem času křehnutí a materiál se tím postupem času stává velmi nestabilní a je s ním velmi obtížná práce, jak při cínařských opravách, tak při intonaci. V některých případech tento materiál dosloužil, rozpadl se a musel být nahrazen novým.

Co byste benáteckým farníkům ve finále oprav rád vzkázal?

Nejdůležitější je na varhany hrát co nejčastěji. Za prvé je škoda, když se varhany dají do pořádku, a pak se na ně nehraje. A za druhé, varhanám prospívá, když jsou všechny části v pohybu – neusazuje se v nich prach, traktura nezatuhne, a tak mohou varhany dělat radost varhaníkům i posluchačům.

19. 1. 2024 se ptala E. Kalová

Klíčem Je prostě lidský kontakt

Problematickou věcí v dnešním myšlení je, že jsme pravdu nahradili názorem. Jestli je ale všechno jenom můj názor, tak když se pak dostanu do krize, co mi pomůže? Pokud bude všechno jen můj názor, nebude nikdo, kdo mi porozumí, nic, na co bych se mohl spolehnout.

Podstatná část rozhovoru LN (Martin Shabu, Iveta Křížová) s arcibiskupem pražským Janem Graubnerem,

Do jaké míry si vlastně dnes lidé všimají druhého? Nejsme tak zahleděni sami do sebe a svých problémů, že snadno přehlédneme signály zla?

Myslím si, že se jedná o atmosféru ve společnosti. Musíme si všimnout toho, jak dneska stoupají počty mladých lidí, kteří trpí depresí nebo poškozováním sebe sama, pokusy o sebevraždu a podobně. To si myslím, že je jakýsi vykřičník, nad kterým bychom se měli zamýšlet.

Co se na takovéto společenské atmosféře nejvíce podepsalo? Čím si ji vysvětlujete?

Je třeba zvážit to, že obecně máme příliš negativních věcí a málo pozitivních. Nechci kritizovat sdělovací prostředky, ale vím, že jejich pracovníci vědí o tom, co říkají psychologové: tedy že negativní zpráva zaujme sedmkrát víc než zpráva pozitivní. Pokud ale vytváříme takovou atmosféru, kde se tolik mluví o zlu nebo nedokonalosti, nespokojenosti a kritice, tak vytváříme atmosféru, kde mladí mluví o tom, že nemají výhled,

nemají naději. Měli bychom si dát jako výzvu umět se podívat na věci z pozitivní strany, i když to bude třeba méně zajímavé, ale měli bychom získat lidi pro pozitivní vidění. Obecně žijeme v takovém blahobytu, jaký nikdy nebyl. Přesto když se ptáme na spokojenost, tak nemůžeme říct, že čísla v průzkumech ukazují, že jsme společnost spokojených lidí.

Z čeho tedy pramení naše nespokojenost?

Není to jenom v tom, jestli všechno máme, jestli vše funguje. Ono je to totiž ve vnitřním nastavení člověka. To nás staví před veliký úkol. Současný svět je díky technologickému rozvoji velmi rychlý, hrne se toho na nás strašně moc a lidé se dostávají do situace, kdy to neumějí zpracovat. A navíc na mladých a i na malých dětech už vidíme, jak jsou závislí na svých mobilech. Nemají dost prostoru pro lidskou komunikaci, málo se jim naslouchá. Jestli se uzavrou jenom do svých bublin a nebudou se bavit i s těmi, kteří vidí věci jinak, tak se vlastně izolují ještě mnohem víc. Další problematickou věcí v dnešním myšlení je, že jsme pravdu nahradili názorem. A to má hluboký dopad. Pravda byla vždy chápána jako něco, co je mimo mě a co já hledám. Každý na to můžeme nahlížet z jiného úhlu, můžeme se o to hádat. Ovšem jestli nahradím pravdu názorem, tak je to velmi subjektivní. Pokud pak někdo nesouhlasí s mým názorem, tak se mě to osobně dotýká, protože to jsem já, to je můj názor a hned se cítím zraněný. Proto lidé snadno vypění a snadno si tvoří nepřátele. Když někdo nebere můj názor, tak už je to konkurent. To si myslím, že pořád zvětšuje napětí ve společnosti.

Můžete být konkrétnější? Kdy se třeba pravda nahrazuje názorem?

I když otevřete noviny, tak tam je to také vidět. Všichni komentátoři říkají svůj názor, svůj pohled. Jestli je ale všechno jenom můj názor, tak když se

pak dostanu do krize, co mi pomůže? Pokud bude všechno jen můj názor, nebudou nikdo, kdo mi porozumí, nic, na co bych se mohl spolehnout. To si myslím, že má určitý dopad na prožívání našich postojů a vede to k ještě větší izolaci a uzavřenosti. K samotě a opuštěnosti. Mluvili jsme o růstu depresí a sebevražd, i to souvisí s oním subjektivismem, protože není o co reálného se opřít. Dalším bodem je problém identity. Když se budu identifikovat jenom tím, že jsem řidič nebo fotbalista, ale nic víc, tak jsem v problému. Vidíme dnes, že problémy s identitou má čím dál tím víc mladých lidí. Někteří nevědí, jestli jsou kluk, nebo holka. To všechno souvisí s vnitřní nejistotou.

Jakou roli v tom celém sehrává rodina?

Tam děláme obrovské chyby. Dospělí se dívají příliš na svá práva a bohužel mnozí se rozvádějí a nestarají se o děti. Máme více než padesát procent dětí žijících v neúplných rodinách. To všechno musí děti poškozovat. Bohužel neuznáváme právo dětí na otce a matku, neuznáváme právo dětí na stabilní zázemí domova, na porozumění. Dospělí se buď, jak jsem řekl, starají o sebe, nebo se starají o to, aby měli vyšší životní úroveň, většinu času tráví v práci, na děti pak nemají čas. Nesednou si s nimi a nenaslouchají jim. Dítě možná má nejdražší oblečení a všechno možné zařízení, ale je hrozně samo, nemá si s kým popovídat. Maminka nemá čas naslouchat, táta nemá čas ukázat synům, jak být mužem. Je častou chybou otců, že nedávají příklad pořádného chlapa. Když má malé dítě mimořádné nadání na hudbu nebo sport, tak děláme všechno pro to, aby mělo dobré trenéry a učitele. Všechny děti, které se narodí, mají ale talent

být mužem, nebo ženou. A co děláme pro to, abychom v nich tento talent rozvinuli? Téměř nic. Výsledkem je, že děti potom mají problémy, že nevědí, co jsou zač. Dítěti přece někdo musí pomoci k tomu, aby v sobě rozvinulo žensství, anebo mužství. Jsem pro rovnoprávnost, ale ne pro stejnost. Musíme umět vidět, že žena se vyvíjí jinak, muž se vyvíjí jinak. Nemůžeme to ideologicky nějak překrucovat, vždyť se stačí podívat na biologii, která to ukazuje dosti jasně nejen ve vnějších znacích, které se dají přeoperovávat a měnit, ale to, zda jde o muže, nebo ženu, se přeci dneska pozná z DNA. Archeologové ukáží starou kostru a určí, zda je to muž, či žena, z jaké je doby nebo z jaké rasy. To všechno se dnes už počte. V době takovýchto velkých znalostí o člověku všechno zpochybňovat? To je velký nešvar, který je nebezpečný pro rozvoj další generace.

Jaké další dluhy máme vůči mladé, nastupující generaci?

Chováme se k ní velmi nezodpovědně. Tím, že žijeme na jejich úkor, když děláme státní dluh. Jenom hlupák si může myslet, že se to nebude splácet. Splatí to naše děti nebo vnuci, ale prostě někdo to musí splatit. Rozumný člověk si umí půjčit, když ví, že to vrátí, že to má jisté. Křičíme třeba při řešení důchodového zabezpečení. Chceme mít důchody, vykřikujeme. Vůbec se ale neptáme, kdo na ty důchody bude dělat. Je zločinem starší generace, že žije tak, že nemá děti. Těch pár dětí se tak bude muset starat o mnoho starých. To je další nespravedlnost vůči nim. Kdybychom chtěli žít trochu zodpovědně a moudře, tak musíme vidět, že nesmíme dopustit, aby společnost vymírala. To je otázka zdravého rozumu a spravedlnosti. [...]

Bezprostředně po prosincové střelbě v Praze se začalo mluvit o zprísnění a omezení držení zbraní, o lepší ochraně škol a lidí, větší dostupnosti psychologické pomoci. Je to podle vás cesta, jak tragédiím předejít? Co tento problém vyřeší?

Přesně to, o čem jsem mluvil. Je to otázka výchovy a atmosféry ve společnosti, jakou vytváříme. Nesmí být tak negativistická, musí být pozitivní. A musíme vést lidi k tomu, aby žili reálný život. Sice na to nemáme ještě dostatek studií, ale na první pohled je vidět, že děti a mládež, která si už zvykla žít na mobilu, někdy nerozlišuje, co je virtuální realita a co skutečnost. Je důležité, abychom uměli moderní věci využívat, ale musíme se zbavit závislosti na nich. Mluvíme o závislosti u drog nebo alkoholu, ale závislost na mobilech hodně mění i vidění, myšlení. Musíme především rozvíjet normální zdravý život a budovat vztahy, aby člověk nebyl otrokem či opuštěným samotářem.

Technologický vývoj každopádně letí nezastavitelně kupředu, s tím se bojovat moc nedá. Jakou roli ve zrychlené době může sehrát církev? Co děláte pro to, aby pro řadu lidí zůstala kotvou?

Snažíme se vést lidi k tomu, aby vedli normální zdravý život. Aby vnímali druhého, aby mu naslouchali, měli ho rádi, uměli mu posloužit. To je opravdu takový každodenní život, ke kterému církev snaží vést. Určitě můžeme v té věci mnoho napravovat, neříkám, že to děláme dokonale, máme mnoho dluhů, ale vidím právě v tomto hlavní cestu.

Čili když to hodně zjednoduším, lékem je tradiční "miluj bližního svého"?

Ano, je to zjednodušené, ale je to tak. Klíčem je prostě lidský kontakt.

Varhany at' hrají!

Rozhovor s panem Filipem Turchichem, varhanářem

Jak dlouho už se zabýváte opravami varhan a co Vás k této vzácné profesi přivedlo?

Varhanami se zabývám nepřetržitě od roku 2006, čili téměř 20 let. K profesi jsem se dostal patrně přes svého táta. Ten hraje od svých 14 let až do dneška na varhany v Únětčích. Takže jsem prakticky od svých křtin trávil nedělní mše svaté na kůru. Pak jsem se sice jako malý ministrantík přemístil dolů do presbytáře, ale pořád pro mě byly varhany nedílnou součástí nedělní liturgie. A pak mě k varhanářství přiblížily koncerty, které se u nás v kostele pořádaly a na kterých hrál například pan profesor Vodrážka nebo Josef Kšica. Také mě zajímala technická stránka nástroje, jak a co se čím ovládá, celý ten mechanismus ovládání varhan.

Jak jste se k benátským varhanám dostal a vzpomenete si, kdy jste je viděl poprvé?

V roce 2017 jsem byl kontaktován s poptávkou na vyčištění varhan ve Starých Benátkách a při těchto pracích jsem byl požádán benátským farářem P. Markem Miškovským, jestli bych se při té příležitosti podíval i na varhany v Nových Benátkách a jestli by se s nimi nedalo něco dělat. Tak jsem je prohlédl a v roce 2018 jsem vyhotovil odborný posudek. Následně se rozběhl standardní proces, kdy se k projektu obnovy varhan musí vyjádřit různé úřady a památkáři. V roce 2021 pak nastala první etapa demontáže varhan a v roce 2022 druhá etapa, to už se na varhany na nějaký čas muselo přestat hrát.

V čem obnova varhan spočívala?

Byl vyjmut píšťalový fond, tónová a rejstříková traktura, některé části vzduchového systému, hrací stůl a další části varhan které bylo nutné dílensky opravit.